

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VIII, No. 10

JAFFNA, SEPTEMBER 1, 1969

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

IN THIS ISSUE

	PAGE
London Letter	2
Vested Interests in Coops	2
J. C. Ryan	
The Hydrological Survey	3
C. P. Vairamuttu	

COMMENTARY

VILLAGE DEVELOPMENT IN THE GANDHI CENTENARY YEAR

Mahatma Gandhi wrote :

I would say that if the village perishes, India will perish too. India will be no more India. Her own mission in the world will get lost.... My idea of Village Swaraj is that it is a complete republic.... The government of the village will be conducted by the Panchayat of five persons, annually elected by the adult villagers, male and female, possessing minimum prescribed qualifications.... the Panchayat will be the legislature, judiciary and executive combined to operate for its year of office.... The village will maintain a village theatre, school and public hall.... As far as possible every activity will be conducted on the cooperative basis. There will be no castes such as we have today, with their graded untouchability....

In this structure composed of innumerable villages, there will be ever widening, never ascending circles.... The outermost circumference will not wield power to crush the inner circle but will give strength to all within and derive its own strength from it.

This is Gandhi Centenary Year when it behoves us in Lanka too to recapture the Gandhian vision of Village Swaraj. And the month of September is the season when our thoughts in this direction must get form and shape. For, it was Subramania Bharati, whose death anniversary falls on September 11, who first hailed Gandhiji (then in South Africa, in 1908) as the noblest flower of the Indian ideal. Bharati was also seer enough to anticipate the Sarvodaya Movement of Vinoba Bhave, whose birth anniversary synchronises by a happy coincidence with Bharati Day. That already over a lakh of villages in India should have declared themselves as Gramdan Villages is undoubtedly the biggest non-violent social revolution history has recorded!

It is a happy augury that here in our land, the Lanka Jatika Sarvodaya Shramadana Sangamaya, which set out on a 100 Villages Development Scheme to mark the Mahatma's 100th birthday, is already thinking of advancing its target to cover 500 villages by 1970 and 1,000 villages by 1972. A modest beginning has been made in the Batticaloa District with a Development Scheme for 5 villages, one in each D.R.O.'s division, and in the Jaffna District with a plan to develop 12 villages. The renewal of Lanka can come only with the renewal of her villages, and this renewal must everywhere begin with but one village.

To set such change in motion, re-structure the village cooperative, among other things. One cooperative society for one village is an important first step to take to make the village an organic and cohesive community. That cooperative society must include in its membership the heads of all the households in the area of the village; its committee must reflect all sections of the people without any casteistic or other distinction; and it is when decisions at meetings are arrived at by consensus and not by majority vote that they express the will of the community, it is then the voice of the Five becomes the Voice of God, as the ancient saying goes!

The gains from an integrated cooperative society go much further than this contribution to social harmony. The society becomes economically viable; its activities can extend in every direction. The mobilisation of leadership and resources makes it possible for the society to promote the social and cultural as well as the economic development of the area.

Gandhiji once wrote that socialism begins with the first convert (not by state blue-print). In the same way, we may say that true cooperation can begin only with individual cooperators who have genuine cooperative convictions and are themselves prepared to produce, buy, sell and save cooperatively. May Lanka be blessed with men and women who share the Gandhian vision of Village Swaraj and dedicate themselves to the cooperative way of realizing it.

UNSEASONAL RAINS HAVE AFFECTED YIELDS

The unseasonal rains have adversely affected this year's red onion crop, it is feared.

Last year's yield for the 2nd season (June—December) was 225,000 cwts. Judging by the harvest this year, informed sources feel that there might be a shortfall of about 25 to 50,000 cwts. this year. It had been earlier estimated that about 200,000 cwts. would be harvested and surrendered this year under GPS, after retention for seed.

The surrender of red onions under GPS commenced in June this year and was building up slowly. On July 25th the CWE sent an indent for 30 wagons per day for the entire month of August. But on August 18th the CWE informed the Northern Division Agricultural Producers' Union to cancel despatches for August 21st and 22nd and to restrict despatches to 20 wagons from August 23rd. The Union had already made arrangements with affiliated societies for despatches from the 23rd, when it received a telegram from the CWE on the 22nd to cancel despatches altogether.

The Union sent a protest, followed up by a memorandum and a delegation from the Union met the Minister of Food and Agriculture. After discussions it was decided in principle that the price structure needs revision in the context of increased costs of production as partly reflected in

lower yields. The CWE was also instructed to recommence purchases—20 wagons a day. Already 80,000 cwts. of red onions have been despatched by the Union.

At the conference, the question of potatoes was also discussed. The Minister pointed out that within 3 years the acreage had rapidly risen from

100 acres to about 9,000 acres. Hence stabilisation was necessary before any further extension of the acreage. Moreover the prohibitive cost of seed potatoes was handicapping any further increase in acreage. Consequently, Jaffna would have to be content with an acreage equivalent to last year's—1,300 acres.

LIVESTOCK INSURANCE

The Insurance Corporation of Ceylon is offering a comprehensive livestock insurance scheme to cover dairy cattle owned by cooperative bodies.

This scheme is designed to provide insurance cover

against death by accident or disease.

Cooperative societies can get details of this scheme from the Manager, Miscellaneous Accident Dept., Insurance Corporation of Ceylon, Gaffoor Building Colombo 1.

EXAM RESULTS

The following candidates from the Jaffna Cooperative Training School have passed the Cooperative Employees Certificate Examination (Ordinary Level), held in May, 1969:—

First Division

1. S. Chandragopalu

Second Division

1. C. Kasipillai
2. T. Kanapathipillai
3. V. Sivamani
4. S. Selvaratnam
5. S. Kanapathipillai
6. S. Vinayagamoorthy

Pass

1. S. Srikanthan
2. M. Jegenathan
3. S. Ratnam
4. P. Thevarajah
5. P. Poopathy
6. P. Thirunavukkarasu
7. A. Chandrabose
8. A. Singarajah
9. A. Thiagalingam
10. A. Valliammai
11. K. Jeyarajasingham
12. K. Pathmasamy
13. N. Nagaratnam
14. N. Gopalakrishnan
15. P. Thayalamalar
16. N. Easwary
17. K. Navaratnam
18. Y. Ramanathan
19. P. Thangarajah
20. S. Muthukrishnan

Referred Candidates

1. S. Vasanthamalar (Secretarial Practice)
2. V. Thirugnanam (Cooperation)
3. M. Pushpavathy (Management, Secretarial Practice)
4. S. Sivalingam (Cooperation, Management)
5. V. Kanagammah (Management)
6. V. Sadachcharam (Cooperation, Management)
7. P. Vadivelu (Cooperation)
8. N. Muthukrishnan (Cooperation)
9. E. M. Nalliah (Secretarial Practice)
10. S. Markandiyar (Management)
11. T. Pathmanathan (Management)
12. M. Yogarajah (Management)
13. R. Maheswary (Cooperation)
14. S. Kumarasamy (Cooperation)
15. V. Sivagnanasundaram (Cooperation)
16. S. Yogeswaran (Cooperation)
17. V. Ilanko (Cooperation, Secretarial Practice)
18. S. Sivasubramaniam (Cooperation, Secretarial Practice)
19. V. Ratnam (Cooperation, Management)
20. S. Visvalingam (Management)

Completed

1. S. Theivathanayaki
2. S. Seimananthan

TRINCO

CELEBRATIONS

The Trincomalee District Cooperative Union—in keeping with its earlier decision to celebrate International Cooperative Day in a DRO's division every year—celebrated Cooperative Day at Mutur this year. An essay competition (both in Tamil and Sinhalese) preceded the celebrations.

On July 5th the programme commenced with a cycle race from Thoppur to Mutur. This was followed by a boat race.

The hoisting of the National Flag by Mr. M. Aliyarthamby, Chairman Mutur T.C. and the Cooperative Flag by Muhandiram C. Muttucumaru marked the opening of the afternoon programme. Sports competitions among school children, a fancy dress competition, and a tug-o-war between the MPCU Unions in the district highlighted the programme.

Mr. A. Sandrasegarampillai, Chief Education Officer, presided over the public meeting. Muhandiram C. Muttucumaru, Mr. E. M. Kanagasabai, Mr. M. K. Sellarajah, Mr. M. E. H. Mohamed Ali M.P. and several others spoke. Mr. K. Jeyaretnam, Ad. Sec. proposed the vote of thanks.

Several schools in Mutur provided variety entertainment.

LONDON NEWSLETTER

(Our London Correspondent)

Scottish Nationalism

The upsurge of nationalism in the Celtic countries has common features and causes in all of them. They are, in fact, closely linked and their most active members are in many cases closely associated. Organisations such as the Celtic League manifest a sense of common purpose. Hugh Macdiarmid (Dr. C. M. Grieve), the Scottish poet, would say that this sense of common purpose is not confined to the Celtic countries, but is a world-wide phenomenal repudiation of all forms of imperialism, colonialism, and cultural, linguistic and every other sort of over-control.

The Scottish believe that great wrongs will be righted by an upsurge of Celtic spirit. They insist on the need for Scottish independence and want far more concrete and practical proposals for solving Scotland's main problems, housing, unemployment, better utilisation of the vast area of depopulated and largely derelict land and emigration.

All the pioneers of the Labour, Trade Union and Cooperative Movements in Scotland were Scottish Nationalists. It was only a few years ago that the Labour Party excised from its programme the Scottish home rule issue which had figured prominently in it from the outset. This abandonment of the nationalist issue coincided significantly with the progressive abandonment of Socialism by the Labour Party.

In a new book "Celtic Nationalism", by Mr. Gwynfor Evans, the Welsh Nationalist M.P., Mr. Dudley Owen Edwards, the Irish historian and poet Grieve have given indisputable facts and figures showing that Labour in Scotland is beginning to pay dearly for its betrayal of the nationalist cause.

Britain has a disregard for intra-national issues, because of a false sense of national unity and internationalism. The great Scottish proletarian leader John Maclean, an out-and-out Scottish Nationalist believes that Ireland, Scotland and Wales should make common cause against Anglo-Saxon domination.

Like most European Nationalist movements, the nationalist developments in Ireland, Wales and Scotland were triggered off by poets and artists. The course of human history gives a significant priority to such movements. Nationalism is an inexorable direction of man's evolution.

Poet Grieve would say that "My own Scottish nationalism, is securely based on a thorough study of Scottish affairs and potentialities.... it has been strengthened all along by a realisation of the need to break England's stronghold on the other nations in the British Isles.... This is only to redeem these nations from misgovernment and a systematic denial of their separate interest, traditions and aspirations.... The break-away of Scotland and Wales, and the final victory and unification of Ireland, will put an end for ever to all that infernal nonsense".

The supposed ironing-out of the national differences, the elimination of the indigenous

languages of the Celtic countries in favour of English, the centralisation of all power of decision making in London, represent a tremendous sacrifice of the richness and variety of life.

The worst form of imperialism of England had been the evil it has perpetrated on Wales, Scotland and Ireland by imposing the English language over them, which has resulted in the cultural denigration of all these one time culturally virile nations. Indigenous languages and literatures are realities just as much as economic facts and figures. English literature would be vastly diminished if the contribution of the Celtic is taken away.

Bernard Shaw, William Butler Yeats and Dylan Thomas are not English, they gave prestige to it and one wonders whether they are honoured sufficiently in this country. They are more honoured by the non-English on a world scale. These venerated writers made honest, serious and sensitive communication.

Forty years ago when the Scottish movement began, it was suggested that the movement was trying to put back the clock. Today the movement is recognised. Brotherhood of man is not undifferentiated; it should be differentiated.

It is intolerable that in this emerging multi-national world unity, the oldest nations of the world should have no independence, despite the distinctive character of their national genius.

In addition to the practical benefits of self-government in Scotland and Wales, another vitally important result would be that a nail would be driven into the coffin of man's exploitation of man and the consequent deprecation and distortion of the human spirit in all its manifold differences and illimitable potentialities.

Britain is fast moving towards this way of thinking; Wales and Scotland would at least become more independent for the moment; Ireland would some day get united.

'PAY BACK LOANS IN TIME'

The cultivators of Thunukkai were urged by Mr. M. Thambimuthu, DRO to pay back their loans in time so that they could become eligible to get fresh agricultural loans. He said extensions would be given to those who were hit by crop failure.

Mr. T. Kandaswamy ACCD Jaffna South who also addressed the Conference, said that since the Government was helping the farmer in so many ways, it was his duty to pay back his loan as soon as he harvested his crop.

Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, said that the Cooperative Movement was essential for an area like Thunukkai. He emphasised the necessity to repay the loans in time as otherwise the Bank would have to pay a default rate. He advised them to build up their savings so that they could stand on their own feet, without having to stretch out the begging bowl every time.

Vested Interests in Cooperatives

In the name of getting rid of vested interests in cooperative societies, the Maharashtra Cooperative Societies Act has been amended (1) prohibiting a member from becoming the president of a cooperative society for more than six years, and (2) prohibiting him from being the president of more than one cooperative society at the same level (viz. state, district or taluka level) or more than two societies at different levels. This new legislation has caused a stir in cooperative circles in Maharashtra, led to some resignations, and given rise to ministers of the State and Central Government seeking to appease cooperators. There is even a threat to test the validity of the new legislation in the High Court with a writ petition. When this is so, the Committee on Cooperative Administration in Mysore and Madras has recommended similar legislation in their respective states. The matter, therefore, deserves careful scrutiny.

When Sir Malcolm Darling of the Indian Civil Service, a great authority on Cooperation, whom our Planning Commission consulted about its Cooperative Plan in 1957, went to Germany some years before, he happened to visit a rural credit society regarding which he has written as follows: He was received by the president of the society, a venerable old man with a flowing grey beard who had held that office for

danger to the powers that be. In particular, it was alleged that the office-bearers of the successful cooperative sugar factories there, which have made a mark not only in sugar production but also in the social and economic uplift of the villagers in the neighbourhood, were a factor to be reckoned with at the next elections to the State Legislatures and Parliament. The best way out was to get rid of them by times. Whatever may be the truth in the allegation, there is no doubt that the motive behind this legislation is political jealousy. Those in power are unwilling to tolerate rivals who rise on the ladder of cooperation. They forget that if it was wise to leave Pandit Jawaharlal Nehru as Prime Minister of India for many years, there is nothing intrinsically wrong in letting A or B be the president of a cooperative society for as long as its members exercising "one man one vote" wanted him to head the institution.

There are voices which urge that the same man cannot monopolize office, they plead that others should be given a chance. In other words, let us have a change for change's sake. But the alternative candidate may have ambition, and yet lack integrity and experience. Above all, he may not have the same spirit of dedication as the one sought to be displaced. Does legislation guarantee a selfless successor or an able business-man? Why

J. C. RYAN

15 years, and before him his father had been the president of the Society for 25 years. The comment Sir Malcolm made was that it was difficult to secure the selfless service of a man of integrity and business ability to head a cooperative society, and, when one was obtained, no society should part with him unless he betrayed the trust placed on him by the members of the society. I had been to Germany last year as the guest of the Raiffeisen Cooperative Congress and I heard the same view expressed by cooperators of the present day. There is no rule there that a cooperator should not hold office for more than a specified period or in more than a specified number of cooperatives. The general body of the society changes the president only when he is no longer useful to the society. In India, whose cooperatives were fashioned on the Raiffeisen model, the same principle is being followed. Otherwise, Thiru Ramdas Pantulu and Thiru Ramalingam Chettiar could not have presided over the Madras State Cooperative Bank for successive years, nor could Thiru R. G. Saraya have been the President of the Bombay State Cooperative Bank for over 20 years. Moreover, they held office in different cooperatives at different levels and the cooperative movement flourished in their time. What is the need now to abandon this traditional practice of cooperatives?

Potential Danger

I have heard it said in Maharashtra that presidents of cooperatives are a potential

extend to almost every field of human society including economic, social, religious, educational, political and one knows not what else. In the case reported in 1960 (361 U. S. 516, page 523) the American Supreme Court observed that these associations should be protected not only against heavyhanded frontal attack but also from being stifled by more subtle governmental interference.

Our own Supreme Court had occasion to deal with the freedom of association guaranteed under our Constitution and the extent to which it could be restricted under Article 19 (4) of our Constitution (vide 1963 s. c. 812). The court observed that the restriction should be in the interests of public order and must amount to a reasonable restriction. Public order is virtually synonymous with public peace, safety and tranquillity, and therefore, they stated, that when Article 19 (4) of the Constitution refers to a restriction imposed in the interests of public order that clause cannot be interpreted to mean that even if the connection between the restriction and the public order is remote and indirect, the restriction can be said to be in the interests of public order. The court concluded by stating that restriction can be said to be in the interests of public order only if the connection between the restriction and the public order is proximate and direct. Indirect or far-fetched or unreal connection between the restriction and public order would not fall within the purview of the expression "in the interests of public order".

The amended Maharashtra Cooperative Societies Act has not yet come into force. It is said that the Rules are being framed under that Act and a date will be fixed thereafter from when that law will come into effect. Madras and Mysore have yet to introduce the legislation which is apprehended. There is still time for the Government of these states to revise their views. Let them not invite an adverse decision of the High Court under Article 13 of the Constitution. Let them leave cooperatives to function as autonomous bodies.

—The Madras Journal of Cooperation

INCREASE THE TURNOVER

The Maravakurichchi MP CS has been urged to increase its turnover and its profits.

This advice has been given by the departmental auditor Mr. T. Segarajasingham in the Statement of Accounts for the period 1-2-68—31-1-69.

He has pointed out that this is the only society serving the people of the area: therefore it should strive to meet their needs.

The Society has made a profit of Rs. 1,135/30 during the period under review. The turnover in the consumer section was Rs. 22,356/35 and the textile section Rs. 4,657/90. The sale of fertiliser amounted to Rs. 4,040/-. The Society had lent out Rs. 72,176/- as cultivation loans during 68—69. It has a membership of 244.

not leave the choice of a suitable individual at the appropriate time to the good sense of the members of the society itself? The accusation that they are timid and do not assert themselves cannot hold water, for, if it were true, it amounts to a disbelief in democracy. The various agitations and demonstrations we witness around us almost every day reveal that people have now-a-days become assertive.

The root of the matter is that a cooperative society is an autonomous body and its general body of members is the sovereign authority in administering its affairs. The legislation in question strikes at this autonomous character of the society which is not a creature of the statute like a district board or a taluk board. It is a voluntary association of ten or more individuals established by their own choice. Article 19 (1) (c) of the Constitution of India guarantees freedom of association, and this freedom of association carries with it the right of the association to regulate its own affairs. Any interference with this right is violative of the constitution of India.

Subtle Interference

The famous jurist, Robson, in his book on Justice and Administrative Law refers to the association and cooperation of human beings in voluntary groups as one of the most important facts of social development. Taken in the aggregate, the voluntary associations with membership rolls sometimes very large in number present a formidable array of power and their activities

Jaffna Peninsula's Hydrological Survey: What Results?

Since submitting my last memo nearly an year ago, the former G.A./J.D. just before his departure to Colombo on transfer had arranged for a private meeting between me and the technical team of the J.P.H.S.C. for an exchange of views on the controversial topic of our subterranean water resources and the salinity intrusion problems. In view of the short time at our disposal and the wide field the subject matter covers, only a couple of issues were already exist some differences of opinion amongst us were in fact discussed. As would usually turn out to be the case in any problem of this hypogene nature, even though no unanimity of views could be reached, yet the discussion turned out to be not only very interesting but at the same time very enlightening too. In the course of these talks when confronted with the burning question as to whether our Peninsula would turn into a desert tract in another decade or two—as was the alarming prediction forecast by an Israeli expert at the Jaffna town hall early in 1965, and in consequence of which the present hydrological survey itself got started—the leader of the team had to reluctantly admit that it was not likely to be so. He said that the expert was not only far too pessimistic but was a bit too short of the mark also in his calculations. My readers would now admit that immediately after this scare was

Parliament by his opposition stalwarts questioning his credentials to be a head of the state in view of his very poor academic achievements etc, had come out with his witty retort saying that his political acumen was superior to that of his opponents, all because of his graduation from the university of experience than from the Halls of learning of some leading Universities like London or Oxford. At this juncture it is necessary to direct the attention of my readers to what a leading contributor had to say in the 'Daily News' of 10-3-67 about some overseas experts whose services are requisitioned by newly developing countries like Ceylon. Amongst other things, after quoting what Sir John Kotelawela had once remarked as "Experts come here to find out but go away before they are found out", he went on to say that never before did a truer word of spontaneous wisdom come from the man (meaning Sir John) who often spoke first and thought later! The contributor then went on running down a good many of the experts who had since been in Ceylon with the remark that the monumental research works and findings of theirs were only a blatant word to word crib of the earlier recordings of some Ceylonese themselves. Even though these observations of the said contributor were primarily connected with the Health Services in Ceylon, some keen followers like me

rael into the verdant farmlands of today. But on the other hand perhaps only a few realise that more often than not, an expert in his own country turns out to be nothing short of only a novice in another country. Time and space do not permit me at this stage to quote appropriate examples in support of this contention of mine. Nevertheless to quote just one glaring example: the recent news item appearing in the 'Daily News' of 20-6-69 concerning more than nine lakhs of rupees having to be written off as unrecoverable in the Fisheries Mechanisation Scheme of the Negombo-Kalpitiya division. It is said that the scheme failed from almost the start itself, because the foreign experts who expected that mechanisation of fishing boats would transform our fishermen from penury to prosperity, had not studied or understood the socio-economic conditions of our local fishermen.

Now then, immediately following the alarming forecast and at the initiative of the same Israeli experts got started the present hydrological survey of the J/Peninsula. The prime object of the Survey Investigation was to ascertain the quantity and quality of our subterranean aquifer strata. With this end in view the technical team of the J.P.H.S.C. began from early in 1965 the systematic collection of all the necessary hydrological data of the ground waters contained in the 400 odd observation wells spread throughout the length and breadth of the Peninsula. It was expected that a proper scientific study of these data and statistics would certainly go a long way to help solving some of the perplexing problems and mysteries underlying our aquifer strata. After four years of study and research by the technical team, the long awaited report "Ground Water in Jaffna" was out in print and read at the annual sessions of the C.A.A.S. held late in 1968. A copy of this booklet reached my hands by chance late in April of this year. After going through it, I have now deemed it necessary to hold an autopsy, so to say, into some of the arbitrary findings of the technical team and present the same to my readers for their deliberations. To begin with is the preface to the booklet to the effect that it contains the preliminary studies of the hydrological investigation survey now in progress. If it takes four years of study and research to submit only a preliminary report, then the period needed to complete the allotted assignment of work can be better imagined than described. Well then, some keen followers of this hydro-survey work like me are now tempted to ask the question "are the already available data and statistics of the last four years so very unhelpful to the technical team in arriving at any appropriate inferences or deductions?" In fact if I were to answer the question myself, to put it metaphorically, it is best said that 'sent on the trail of a fox hunt the team is only engaged in a wild goose chase!' Now why am I inclined to say this? Is it because of any prejudice

or grievance I may be suspected to be having against any member or members of the team? Oh no far from it, is my avowed assertion. In fact I have the highest regard and admiration for the leader of the team, because during his tenure of office as U.D.I., too numerous to mention are the many technical and other progressive works in the field of Irrigation initiated and got completed by him. Special mention must be made of the highly technical advice and assistance tendered by him to the Govt. on the most ambitious as well as the most gigantic Mahaweli diversion project now under way. He can also rightly be acclaimed as the originator of the Elephant Pass—Thondamanaru lagoon conversion projects that have since been successfully completed, and which in the years to follow are expected to convert these unwanted salt water lagoons into the most wanted fresh water lakes of our Peninsula. But nevertheless, when he was put in charge of our subterranean hydro-survey, I had my own misgivings about it for more reasons than one. In the first place it must be remembered that water resources fall under two different categories viz surface waters and ground waters. In all progressive countries, whilst the surface water resources board is generally composed of Irrigation and Agricultural Engineers, the ground water resources board is composed almost entirely of trained geologists and hydrogeologists only. Now again to make matters still more complicated, whereas everywhere else in Ceylon the lion's share or even the entire lot of ground waters are said to lie retained above the mean sea level (m.s.l.) terrain, the reverse case only is found to be the truth in the J/Peninsula. In fact for every one foot of fresh waters lying above the m.s.l. terrain in Jaffna, nearly forty feet of fresh waters have been detected to lie immediately underneath it. Hence in view of the hypogene nature of the survey works involved, where even trained hydrogeologists shrink from treading so to say and rightly or wrongly there-

fore when I felt that to put the irrigation men in sole charge of this work was nothing short of only square pegs being fitted into round holes, I had occasion to write to the Permanent Secretary concerned more than once, the advisability to transfer these works to a more competent body like the Dept. of Geological Survey. Perhaps in view of this suggestion was added to the technical team at a later stage the services of a Senior Geologist as S.D.O./G.W.I. But however, on going through the contents of the booklet "Ground Water in Jaffna", it becomes very apparent to any keen observer like me that some of the very valuable data and statistics so far available instead of being properly coordinated and correlated to arrive at some appropriate scientific deductions, seem on the other hand to have been by-passed or even twisted to give different meanings as well as deductions. Is it all because the leader has already some concrete views concerning the problems under investigation? Definitely, in any controversial as well as underground problems of this nature one is surely entitled to infer, but certainly not to infer with a pre-conceived opinion already ingrained in the mind and then build hypotheses until what is already in the mind's conception was reached. This is what appears in my own estimation to be the nett results of the last four years' labours by all concerned. Of course it may be that I myself am wrong in the inferences or decisions I myself hold in this controversial subject matter. In the event of my being proved or even satisfactorily shown as to where I am wrong, then I will not certainly hesitate to admit my error or errors publicly through the press as well as in person to whomsoever it may be. Well then, I will now give below some references from the said booklet, where in my humble opinion some of the views expressed as well as tentative decisions arrived at by the technical team, seem to be not only inconsistent but also quite incompatible with some of the data as well as statistics on record.

(To be Continued)

By C. P. Vairamuttu, B.Sc.

raised, I was perhaps the first person who had the courage as well as conviction to have my first memorandum published in the papers totally disagreeing with the Israeli expert's version of the forecast. In fact this first memo of mine appearing in the 'Daily Mirror' of 23-4-65 under broad headlines "Will Jaffna turn into a Desert" would bear testimony to this. Now again, following the unprecedentedly severe drought years of 1963-64, as it was the Permanent Secretary, Ministry of Land, Irrigation and Power who had urgently summoned these Israeli experts for an on-the-spot investigation and report of our Peninsula's supposedly fast dwindling fresh water resources, I lost no time in going to the bungalow of this personage to hand over to him also in person a copy of this first memo of mine. From the few minutes of conversation that ensued between us in this connection, I was almost laughed at to the extent of being asked as to how a lay geologist and only a pedagogue like me could profess to know anything better than foreign experts! Of course when confronted with such an embarrassing question I was left with no other alternative but to make a hasty retreat from his presence. I am really beginning to wonder what the Permanent Secretary would have to say to me now about it. While retracing my steps homeward from the Permanent Secretary's bungalow came to mind the very interesting episode where our first Prime Minister the late Mr. D. S. Senanayake when taunted in

were not slow to attribute these comments as equally applicable to the findings of the Israeli experts too. In fact on my own part I very well knew that those unwarranted pronouncements of the Israeli expert Dr. Arnon Arad, concerning the destiny our Peninsula was speedily heading to, was only a slightly exaggerated reproduction of the opinions already expressed earlier by some of our own Irrigation and other Engineers. In fact nearly an year before these Israeli experts were summoned to Jaffna an interesting paper on "The Hydrological Cycle in the J/Peninsula" was read before C.A.A.S. by the then D.D.I., who is presently the Chief Engineer W.R.B., as well as the leader of the technical team of the J.P.H.S.C. In his paper read before this august body of science men, basing his ill-conceived conclusions on the characteristic behaviour of the famous Puttur tidal well on its being intensively exhausted of its waters, is the grave warning he has given to all concerned of the high inroads made into the Peninsula's fresh water storage by modern fast-lifting pumping machines and the once-a-year recharge during the three rainy months gradually becoming insufficient to meet the increasing draw off demands etc. Now then to be fair by these Israeli hydrogeologists, I frankly admit that they are undoubtedly acclaimed experts in their own country, for the whole world now knows the almost miraculous feats achieved by them already, in converting most of the barren desert tracts of Is-

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

Kalliyankadu, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa

T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

SOUTH YALPANAM MPCs UNION LTD., KILINCHCHI.

Phone: 8.

T'gram: "Yarlunion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

Experience of Other Countries Shows

Only Through Cooperatives Can Economy Be Developed

The experience of other countries shows that only through cooperatives can the economy be developed.

So stated Mr. V. N. Navaratnam, M. P. addressing the seminar of the Thenmaradchy MPCs Union.

Stressing the need for cooperative leaders to be fully conversant with the principles and practice of Cooperation, he said seminars of this nature could provide such training

Mr. Navaratnam urged that cooperatives embark on new industrial ventures. If they miss the bus now, he emphasised, they might never again get an opportunity. He cited the example of countries like Denmark where most activities are carried out through cooperatives.

He pointed out that new development projects could be financed by Cooperative Banks. If every household in the village could be persuaded to deposit its savings in the Cooperative Bank, then there would be more than enough money to finance these projects and cooperatives need not depend on outside help.

He appealed to members to take a keener interest in the affairs of their societies and try to persuade non-members to join. He also suggested that seminars and training classes be held at village level.

Mr. R. C. S. Cooke, Vice-President NDCF, suggested that cooperators contribute to a Central Fund to enable District Unions to carry out their activities better without depending on outside help. Stressing that Cooperation is a living organism, he appealed to all societies to give their fullest support to the NDCF.

Mr. K. Nesiah who explained the relationship between Sarvodaya and the Cooperative Movement, urged cooperators to participate fully in village development. If Ceylon was to be developed the village had to be developed. The Gandhi Centenary Committee in the North had decided to concentrate on the development of one village in each DRO's division. The

strengthening of village life could lead to the increase of jana sakti; he appealed to cooperators to participate enthusiastically in this revolutionary movement which would completely destroy a system where twenty people from Colombo ruled the country.

Commenting on the cooperative structure, Mr. Nesiah said that there should be only one society for a village comprising the heads of all the households. There should be no room for caste distinctions in committees. He also suggested that cooperatives provide adult education.

Though the North has the reputation of being one of the most cooperatively developed areas, it is a pity that ignorance of cooperative principles has led to corruption and factional feuds in some cooperatives. That is why frequent seminars are valuable, said Mr. S. K. Thiraviyanayagam who presided. He appealed to members to realise that societies were theirs and work unitedly instead of merely trying to find fault. He pointed out that the Union was now progressing well and there were possibilities of getting a power loom.

Mr. M. Ganapathipillai Hony Treasurer NDCF, said that the ideal was to hold seminars for every society instead of only at Union level. He urged the Government to render all possible assistance to the cooperative sector.

SAVINGS WILL RAISE LIVING STANDARDS

The Savings habit will help to raise your living standards. Therefore save.

This was the appeal made by Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, at a Training Class for fishermen held at Palaly. He assured them that the NDCF would give them all possible assistance.

Mr. M. Ganapathipillai, Hony. Treasurer NDCF, advised them to strengthen their societies by enrolling more members and building up their savings deposits.

COOPERATORS' DUTY TO SAFEGUARD COOP BANKS

It is the duty of every cooperator to safeguard the Cooperative District Bank in their area.

This was what Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, told the participants of the seminar of the Vali East MPCs Union.

Mr. K. V. Kanagasabapathy who presided explained the objects of the seminar and said it was a forum for exchanging ideas and experiences.

Mr. Rajaratnam went on to appeal to cooperators to swell the finances of the Coop Banks so that the Movement could be really independent. Urging that a drive be launched to achieve this end, he pointed out that never in the history of cooperative banking had a member lost his money. He appealed to youngsters not to hanker after white collar jobs but take to agriculture and fishing. Unless the Cooperative Movement is strengthened, he emphasised, the future of the coming generations is bleak. He suggested that seminars be held more frequently as they would help to enrich cooperative knowledge.

Mr. V. Canagasabay ACCD Development gave an assurance that departmental officials would go all out to help societies to forge ahead. He appealed to affiliated societies to give their fullest support to the NDCF by paying up all dues. Explaining how savings were essential for the independence of the Movement, he stated that cooperators should deposit their savings in Cooperative Banks.

Mr. N. Kumaresapasupathy, Secretary, proposed the vote of thanks.

FORM FISHERY COOPS, FISHERMEN URGED

Inaugurating a fisheries cooperative seminar, Mr. A. Sittampalam ACCD, Trincomalee, urged fishermen to organise themselves into fishery cooperatives. He outlined the Government's policy for improving the fishermen's lot and pointed out that fishery cooperatives would benefit them.

Several delegates present at the seminar complained that the local Fisheries Corporation branch did not provide them with enough fishing gear.

Mr. M. K. Sellarajah, member of the Fisheries Advisory Board, said the Government was taking steps to develop the fishing industry. He pointed out that the Government has now decided to give boats to fishing coops without any security. Besides, a new savings scheme was being formulated to help fishermen.

Mr. Lawrence Perera, ACCD in charge of fishing cooperatives explained the benefits of fishing cooperatives.

Resolutions calling upon the Minister to open a Branch Depot of the Fisheries Corporation in the town and to make available fishing gear at Trincomalee and to recruit employees for the Engineering Division of the Fisheries Corporation through the local labour exchange were passed.

Wanted— A Definite Policy

We must formulate a definite policy about Credit Societies; otherwise it'll be difficult for them to function, observed Dr. A. Nadarasa, President of the Vali North Coop Credit Union, speaking at its annual seminar. He pointed out that Credit Societies should be reorganised to suit the needs of farmers.

Recalling the history of the Credit Movement in Ceylon, and how Credit Societies came to be neglected, Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, pointed out that the time is ripe now to revive Credit Societies as the rate of interest is the same for both MPCs and Credit Societies. People were under a wrong impression about unlimited liability; that's one of the reasons why more people are not joining Credit Societies. He stressed that members of credit societies should obtain loans only from the credit society; this was possible in practice. Funds under the new agricultural credit scheme could be channelled through credit societies. Pointing out that it was credit societies which had earned for Jaffna its cooperative reputation, he said that Jaffna could no longer rest on its laurels. The future of the community

SOCIETY TO PUT UP BUILDING

The Karukativu MPCs will soon put up a building on its own land.

This was decided on at the 12th Annual General Meeting presided over by Mr. C. Sivapunniam. The Statement of Accounts shows that the Society made a net profit of Rs. 2,583/76 cts. last year.

The following were elected office-bearers. Messrs. V. Selliah (President) and V. Thirunavukarasu (Secretary). Messrs. C. Namasivayam, C. Sinnathurai and V. Thirunavukarasu were chosen to fill the vacancies in Committee.

depended on cooperation.

Mr. M. Ganapathipillai, Hony. Treasurer NDCF, urged that Credit Societies be strengthened as the benefits derived from them were immeasurable. He stressed the need for an all-out effort to revive Credit Societies and draw youngsters into the Movement.

The following were elected office-bearers at the annual general meeting that followed: Messrs. A. Nadarasa (President), E. R. Murugesu (Vice-President), A. T. Subramaniam (Secretary) and A. Kandiah (Treasurer). A committee of six was also elected.

INVEST your SAVINGS in—

THE JAFFNA COOP. PROVINCIAL BANK LTD.

FIXED DEPOSITS

Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months is 1½%, 2½% and 3½% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 4% and 4½% respectively.

SAVINGS DEPOSITS

(1) Interest at the rate of 3½% is allowed on Savings Deposits from 1-7-69. Arrangements can be made to withdraw funds from this account daily.

(2) From 1-11-1967, in the case of Institutions, the rate of interest payable will be 4% for the month in which there is a minimum balance of Rs. 5,000/- or over.

(3) For Cooperative Societies, from 1-11-1967, the rate of interest payable will be 4½%.

SECURITY DEPOSITS

From 1-11-1967, the rate of interest payable on Security Deposits of Societies will be 3½%.

PAWN BROKING

Pawn Broking is done at all our Branches. The rate of interest charged is 11% and Repayment by Instalments is allowed.

Branches:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—Vali East (Averangal).

Head Office:

59, MAIN STREET, JAFFNA.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North, Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

Printed by Nicholas James at St. Joseph's Catholic Press, Main Street, Jaffna and published by the Northern Division Co-operative Federation Ltd., No. 12 & 14, Kankesanthurai Road, Jaffna. 1-9-1969

VEERASINGHAM HALL RATES

(Inclusive of 1000 Chairs)

Dances and Dramas:

Night not exceeding 5 hours—Rs. 200/- } without loudspeaker and stage lights
Day-time " " " —Rs. 150/- }

Music Recitals:

Night not exceeding 5 hours — Rs. 150/-
Day-time " " " — Rs. 100/-

Other Purposes:

Night—Rs. 50/- for first hour and Rs. 30/- for every additional hour or part thereof.
Day-time—Rs. 30/- for first hour and Rs. 20/- for every additional hour or part thereof.

All Performances:

Full night — Rs. 250/-
Full day — Rs. 200/-

Terrace & Roof Garden:

Available for parties etc. Rates on application.

Security Deposit:

Night — Rs. 100/-
Day-time — Rs. 50/-

Payment in advance. Half rates for Coop institutions.

வினேச்சல் இம்முறை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது!

விலைகளைப் பரிசீலிப்பதற்கு அரசாங்கம் உடன்பட்டுள்ளது

காலந் தவறிய மழையினால் இம்முறை சிறுவெங்காய வினேச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதென விடயமறிந்த வட்டாரங்கள் அஞ்சுகின்றன.

சென்ற ஆண்டு ஜூன் - டிசம்பர் காலப்போகத்திலே 225,000 அந்தர் சிறுவெங்காயம் இப்பகுதியில் உத்தரவாத விலைத்திட்டமூலம் வழங்கப்பட்டது. இம்முறை ஏறக்குறைய 200 ஆயிரம் அந்தர் சிறுவெங்காயம் உத்தரவாத விலைத்திட்டமூலம் வழங்கப்படும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், இதுவரையிலும் 80 ஆயிரம் அந்தர் கூ. மொ. வி. தாபனத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட போதிலும் ஏறக்குறைய 25 ஆயிரம் தொடக்கம் 50 ஆயிரம் அந்தர் வரை வினேச்சல் குறைவாக இருக்கும் என கருதப்பட்டு வருகின்றது.

இவ்வருடம் ஜூன் மாதம் சமரசம் கூ. மொ. வி. தாபனம் தொடக்கம் வடபகுதி த்திற்கு சிறுவெங்காயத்தினை விவசாய உற்பத்தியாளர் அனுப்பத் தொடங்கியது.

ஆகஸ்ட் மாதத்திலே ஒவ்வொரு நாளும் 30 பெட்டி வெங்காயத்தை அனுப்புமாறு கூ. மொ. வி. தாபனம் ஜூலை 25 ந்திகதி மேற்படி சமரசத்திற்கு உத்தரவிட்டது. ஆனால் ஆகஸ்ட் மாதம் 18 ந்திகதி கூ. மொ. வி. தாபனம் சமரசத்திற்கு அனுப்பிய உத்தரவின்படி ஆகஸ்ட் 21, 22 ந்திகதிகளிலே வெங்காயம் அனுப்ப வேண்டாம் என்றும், 23 ந்திகதி தொடக்கம் 20 பெட்டிகளையே அனுப்புமாறும் உத்தரவு இட்டது. 23 ந்திகதி தொடக்கம் வெங்காயத்தினை அனுப்புவதற்கு சமரசம் அங்கத்துவ சங்கங்களுக்கு அறிவித்திருந்தது. ஆனால், 22 ந்திகதி கூ. மொ. வி. தாபனம் சமரசத்திற்கு அனுப்பிய தந்தியின்படி வெங்காயத்தை அறவே அனுப்ப வேண்டாம் என அறிவித்தது. இதைத் தொடர்ந்து சமரசம் முதலமைச்சருக்கும் உணவு விவசாய அமைச்சருக்கும் ஆட்சேபணைத்தந்தியை அனுப்பியதுடன் மகஜர் ஒன்றிணையும் சமர்ப்பித்தது. இதையடுத்து சமரசம் தூதுக்குழு ஒன்றையும் உணவு அமைச்சரைச் சந்திப்பதற்கு அனுப்பியது. இவர்களுக்கிடையே நடந்த பேச்சு வார்த்தையிலே உற்பத்திச் செலவுகள் கூடியிருப்பதாகவும், இதனால் உற்பத்தி குறைந்திருப்பதாகவும், ஆதலால் சிறுவெங்காய விலைகள் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்றும் கொள்கையளவிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மேலும் ஒரு நாளைக்கு 20 பெட்டிகளை வரவழைக்கும்படி கூ. மொ. வி. தாபனத்திற்கு உத்தரவிடப்பட்டது.

இம்மகாநாட்டிலே உருளைக்கிழங்கு பிரச்சினையும் விவாதிக்கப்பட்டது. சென்ற 3 ஆண்டுகளிலே 100 ஏக்கரிலிருந்து 9 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு உருளைக்கிழங்குப் பயிர்ச்செய்கை உயர்ந்துள்ளதாகவும் ஆதலால் வினேச்சலை விஸ்தரிக்க முன்பு நிலையினை உறுதிப்படுத்தவேண்டும் என்றும் உணவு அமைச்சர் சுட்டிக்காட்டினார். மேலும் விதை உருளைக்கிழங்கின் விலை உயர்வாக இருப்பதனால் விஸ்தரிப்பினைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டியுள்ளது என்றும் அவர் கூறினார். ஆதலால், சென்ற ஆண்டு போன்று இம்முறையும் யாழ்ப்பாணத்திலே 1300 ஏக்கர்களிலேதான் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடலாம் என அவர் கூறினார்.

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் கூட்டுறவுப் பணியாளர் பரீட்சையில் (சாதாரண பிரிவு) சித்தியடைந்தவர்கள் விபரம்

முதலாவது பிரிவு

S. சந்திரகோபாலு

இரண்டாவது பிரிவு

C. காசிப்பிள்ளை

V. சிவமணி

S. கணபதிப்பிள்ளை

T. கணபதிப்பிள்ளை

S. செல்வரத்தினம்

S. விநாயகமூர்த்தி

சாதாரண சித்தி

S. ஸ்ரீகாந்தன்

S. இரத்தினம்

P. பூபதி

A. சந்திரபோஸ்

A. தியாகவிங்கம்

K. ஜெயராஜசிங்கம்

N. கனகரத்தினம்

P. தயாளமலர்

K. நவரத்தினம்

P. தங்கராஜா

M. ஜெகநாதன்

P. தேவராஜா

P. திருநாவுக்கரசு

A. சிங்கராஜா

A. வள்ளியம்மை

K. பத்மாசனி

N. கோபாலகிருஷ்ணன்

N. ஈஸ்வரி

Y. இராமநாதன்

S. முத்துக்கிருஷ்ணன்

நான்கு சித்தி

S. வசந்தமலர் (காரியதரிசி செயலாற்றும் முறை)

V. திருஞானம் (கூட்டுறவு)

M. புஷ்பவதி (நிருவாகம், காரியதரிசி செயலாற்றும் முறை)

C. சிவலிங்கம் (கூட்டுறவு, நிருவாகம்)

V. கனகம்மா (நிருவாகம்)

V. சடாட்சரம் (கூட்டுறவு, நிருவாகம்)

P. வடிவேலு (கூட்டுறவு)

N. முத்துக்கிருஷ்ணன் (கூட்டுறவு)

E. M. நல்லையா (காரியதரிசி செயலாற்றும் முறை)

S. மார்க்கண்டேயர் (நிருவாகம்)

T. பத்மநாதன் (நிருவாகம்)

M. யோகராஜா (நிருவாகம்)

R. மகேஸ்வரி (கூட்டுறவு)

S. குமாரசாமி (கூட்டுறவு)

V. சிவஞானசுந்தரம் (கூட்டுறவு)

S. யோகேஸ்வரன் (கூட்டுறவு)

V. இளங்கோ (கூட்டுறவு)

S. சிவசுப்பிரமணியம்

(கூட்டுறவு, காரியதரிசி செயலாற்றும் முறை)

V. இரத்தினம் (கூட்டுறவு, நிருவாகம்)

S. விஸ்வலிங்கம் (நிருவாகம்)

இவ்வருடம் பூர்த்தி செய்தோர்

பி. தெய்வதநாயகி

S. செய்மானந்தன்

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை வீரசிங்கம் மண்டபம்

கட்டணம் (ஆயிரம் கதிரைகள் உட்பட)

நடன நாடக நிகழ்ச்சிகள்: இரவில் 5 மணித்தியாலத்திற்கு மேற்படாது 200-00

பகலில் 5 மணித்தியாலத்திற்கு மேற்படாது 150-00

இசை நிகழ்ச்சிகள்: இரவில் 5 மணித்தியாலத்திற்கு மேற்படாது 150-00

பகலில் 5 மணித்தியாலத்திற்கு மேற்படாது 100-00

ஏனைய நிகழ்ச்சிகள்: இரவில் முதல் மணித்தியாலம் 50-00

பின்னர் ஒவ்வொரு மணித்தியாலமும் அல்லது பகுதிக்கு 30-00

பகலில் முதல் மணித்தியாலம் 30-00

பின்னர் ஒவ்வொரு மணித்தியாலமும் அல்லது பகுதிக்கு 20-00

சகல நிகழ்ச்சிகளும்: முழுஇரவு 250-00

பகல் முழுவதும் 200-00

(ஒலி பெருக்கி, மேடை ஒளியமைப்பு இன்றி)

உச்சமாடிக் கட்டணங்களுக்கு: வ. ஐ. மே. சபையுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

பிணைப்பணம்: இரவு 100/-

பகல் 50

கட்டணங்கள் நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்பதாகவே செலுத்தப்படவேண்டும். கூட்டுறவுத் தாபனங்களுக்கு 50 வீதம் கழிவுண்டு.

வ. ஐ. மே. சபை,

12, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபையின் வெளியீடு

யாழ்ப்பாணம் 1-9-1969

தேவை - கல்விச் சட்டம் 1969

சுதந்திரமடைந்து இத்தனை ஆண்டுகள் கழிந்தும் இன்னும் நவீன கல்விச் சட்டம் வரையறுக்கப்படாதது வருந்தத் தக்கது. 1939, 1947, 1951, 1960, 1961 ஆண்டுகளிலே அவ்வப்போது நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்கள் எமது கல்வித்திட்டத்தின் நோக்கங்களுையோ அவற்றை அடைவதற்கான வழிவகைகளையோ திட்டவட்டமாக வரையறுக்கவில்லை. இப்பொழுது நடைமுறையிலே இருக்கும் சட்டத்திலே கட்டாயக் கல்வி இடம் பெறவில்லை. அதேபோன்று அரசாங்கம் பள்ளிக் கூடங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சட்டமில்லை.

அங்கயினர்களுக்கு ஏற்ற முறையிலே கல்வி கற்பித்து அவர்களுடைய நலனைப் பேணுவதற்கு இலங்கை சட்டம் ஒன்றினை நிறைவேற்றவில்லை. அங்கயினர்களுக்கு சில உதவிகள் செய்யப்படுவது உண்மைதான். ஆனால் கல்விச் சட்டத்திலே இவர்களுடைய கல்வி உரிமைகள் வரையறுக்கப்பட வேண்டும். அங்கயினர்களும் மனிதர்கள் என்ற முறையிலே இதைச் செய்வது எமது கடமையாகும்.

இத்துறையிலே நாம் பிரித்தானியாவைப் பின்பற்றுவது நன்று. 1944 ல் அங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட கல்விச் சட்டத்தின்படி அங்கயினர்களுக்கு விசேட முறையிலே கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என விதிக்கப்பட்டது. நாமும் இத்தகைய சட்டத்தினை நிறைவேற்றி செயற்படுத்துவது அவசியம். அங்கயினர்களுக்கு கல்வி புகட்டும் பொறுப்பு அரசாங்கத்துக்கே உரியது. இக்கடமையைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் சேவை நிறுவனங்களின் உதவியையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். மேலும் இக் கல்லூரிகளை மேற்பார்வை செய்வதற்கு கல்வித் திணைக்களத்திலே விசேட கிளை இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன், அங்கயினர்களுக்குப் போதிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு விசேட பயிற்சியளிக்கப்பட வேண்டும்.

இங்கிலாந்திலே பதவிகளிலே இரண்டு வீதம் அங்கயினர்களுக்கென சட்டப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய சட்டம் இங்கும் இயற்றப்படல் வேண்டும்.

அடுத்த ஆண்டு சர்வதேசக் கல்வி ஆண்டாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் 1969ம் ஆண்டிலேயே இத்தகைய பூரண கல்விச் சட்டத்தை இலங்கை நிறைவேற்றுவது மிகப் பொருத்தமாயிருக்கும்.

நட்டோலை—கபிலர்

கடவுள் தந்த விஞ்ஞானம்

வீறுபெற்ற விஞ்ஞான அறிவின் துணைக் கொண்டு மனிதன் விண்ணைக்கிழித்துச் சென்று முழுமதியில் இறங்கி மண்ணையும், கற்களையும் அள்ளிக் கொண்டு திரும்பி விட்டான்.

அந்தச் சந்திரனை நவக்கிரகங்களில் ஒன்றாக இந்து சமயத்தினர் வழிபட்டுவருகின்றனர். அதுமாத்திரமல்ல சிவ பெருமான் தனது செஞ்சடையில் சந்திரனைச் சூடியிருக்கிறார் என்றும் அம்மதம் கூறுகின்றது. இந்நிலையில் மனிதன் தனது விஞ்ஞான அறிவால் சந்திரனை வெற்றி கொண்டு விட்டான்; அந்தச் சந்திரனைக் கடவுள் சூடியிருந்தால் மனிதன் அங்குபோக முடியுமா? போனாலும் அக்கடவுளைக் கண்டிருப்பானல்லவா என்று சிலர் சிறு பிள்ளைத்தனமாகக் கேட்கலாம். விஞ்ஞானம் சாதித்துள்ள விந்தைமிகு சந்திர யாத்திரையை அறிந்து வியப்பிலிருக்கும் வேறு சிலருக்கும் நாளடைவில் அத்தகைய கேள்வி எதிரொலிக்கலாம். இவற்றால் கடவுள் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுடன் பலர் வாதிடவும் தொடங்கலாம்.

பூமியை பூமாதேவி என்றும் கங்கையைக் கங்காதேவி என்றும் இந்துசமயம் கூறுகின்றது. பூமாதேவி சிவபெருமானின் தலைவி. கங்காதேவியை சிவ பெருமான் தனது பனித்த சடையில் வைத்திருக்கிறார். பூமாதேவியாகிய பூமியில் நாம் வாழ்கின்றோம். பூமித்தாயின் வயிற்றிலே ஐனிப்பவையாகிய உணவு, காற்று, நீர் எம்மை வளர்க்கின்றன. கங்காதேவியாகிய கங்கையில் நீராடினால் பாவங்கள் தொலைகின்றன என்று புனித நீராகக் கங்கை நீர் மதிக்கப்படுகிறது. எனவே இவற்றை தெய்வவடிவில்; உயிர்களைக்காக்கும் பெண்வடிவில் மனிதன் கண்டான். எனவே பூமியில் இருக்கும் நாம் பூமாதேவி எங்கே என்றோ, கங்காதேவியைக் காட்டுங்கள் என்றோ கேட்கிறோமா? கேட்பது பேதமைதானே. பூமியில் நாம் வாழ்கிறோம். பூமியை மனிதன் ஆழமாக எதற்கோவெல்லாம் குடைகின்றான். அதனால் பூமாதேவியை வென்று விட்டோம் என்று சொல்லி தமது அறிவை ஒருவரும் மட்டமானதாகக் காட்டுவதில்லை. அது போல மனிதன் இறைவன் சூடியிருக்கும் சந்திரனுக்குச் சென்று விட்டான். இறைவன் எங்கே என்று ஒருவரும் கேட்கமாட்டார்கள்ல்லவா.

எப்பொருளையும் கடவுளாகவும், கடவுளுடன் இணைந்த பொருளாகவும் மதித்து பலவித வடிவங்களில் கடவுள்களைக் கண்டு வணங்கும் சமயம் இந்து சமயம். “எப்பொருளையும் கடவுளாக மதித்துக் கும்பிடும் மனப்பான்மை கொண்ட இந்து சமயத்தவர் போல் என் உள்ளம் மாறவில்லையே” என்று பேரோர்ஷா ஒரு முறை கூறினார்.

விஞ்ஞான அறிவால் உலகம் பலவித நன்மைகளைப் பெறுகின்றது. உலகம் நன்கு வாழ வேண்டுமென்ற அத்தகைய அறிவை மனிதனுக்குப் புகட்டியவர் கடவுள்தான். மனிதன் தான்தோன்றித் தனமாக நடந்து கொண்டால் தனது செய்கையிலேயே அழிந்தொழிவதற்கும் கடவுள் விஞ்ஞானத்தில் வழி வகுத்துள்ளார்.

இந்நிலையில் விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகள் வளர வளர எனக்கு கடவுளின் மாண்பு

இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தினம்

ஆகவே பொருள்களைக் கொள்வனவு செய்ய வருகின்ற சங்கங்களுக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் இவர்களே தங்கள் இஷ்டப்படியும், எண்ணப்படியும் பொருள்களை அனுமதிக்கின்றனர். இதனால் சங்க முகாமையாளர்களும், தனிப்பட்டவர்களும் தங்களுக்கு விசேடமாக சலுகை காட்டப்படுகின்ற தெனக் கருதி அவரைத் தொடர்ந்தும் தெரிவு செய்கின்றனர். இது கூட்டுறவின் சனநாயகக் கொள்கைக்கு முரணானதும், தீமையானதுமாகும். ஆகவே நிருவாக சபையே பொருள்களை இப்படியாகத்தான் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானம் தீட்டி அதனைச் செயற்படுத்துகின்ற பொறுப்பினை முகாமையாளர்களிடம்

களின் நலனுக்குத் தீங்கானது. நிருவாகசபை நிருவாகத்தினை மேற்பார்வை செய்யாது இருக்குமேயானால் அது நேர்மையற்ற முகாமையாளர்கள் சிலரும், பணியாளர்கள் சிலரும் தங்கள் சுய தேவைக்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தும்.

க. ஜெயரத்தினம்,

நிருவாகக் காரியதரிசி, திருக்கோணமலை மாவட்ட கூட்டுறவுச் சமாச்சர்

நல்லவர்களாக இருந்தால் மட்டும் போதாது

வல்லவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்

இரண்டாம் படிச் சங்கங்களையும் வங்கிகளையும் நிருவ

திய அறிவும், வல்லமையும், திறமையும், நேர்மையும் உடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு கிராமச் சங்கத்திலிருந்து வரும் கல்வியறிவினாலும் நிருவாகத் திறமையிலும் குறைவுடைய ஒருவன் நேர்மையாக இருந்தாலும் திறமை

ம்புப் பகுதியையும் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் உள்ள சங்கங்களில் முகாமையாளர்களுக்கும் பணியாட்களுக்கும் சம்பளம் மிகவும் குறைவு. அவர்களால் பெறப்படுகின்ற சம்பளம் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான குறைந்த அவசியப் பொருள்களைக் கூடப் பெறமுடியாது. அவர்களுக்கு நியாயமான ஊதியம் கொடுத்தால்தான் நேர்மையாகவும் திறமையாகவும் செயலாற்றுவார்கள். கடமையை நிறைவேற்றுவார்கள் போதிய நியாயமான ஊதியம் கொடுக்கக் கூடிய அளவிற்குப் பெரும் பான்மையான சங்கங்கள் இயங்குவது கிடையாது. ஆகவே தான் முன்னர் கூறியது போல இலாபகரமாக சங்கங்கள் இயங்குவதற்கு பலவினமான சங்கங்களின் இணைப்பு அவசிய

பலப்படுத்துவதற்கான கருத்துக்கள்

ஒப்படைக்க வேண்டும். நிருவாக சபையால் தெரிவு செய்யப்பட்ட வேலைக்கு இதை தினமும் அல்லது வாரத்திற்கு ஒரு முறையாவது மேற்பார்வை செய்யவேண்டும்; எப்படியாக நிருவாகசபை உறுப்பினர்கள் அதிகமாக அன்றாட வேலைகளில் தலையிடுவது தவறே. அதே போன்று அமவே தனியிடமும், பாராமுகமாகவும் இருப்பதும் சங்கங்களின், சமாச்சர்

கிக்கின்றவர்கள் நல்லவர்களாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. அவர்கள் வல்லவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும், பெருத்த அளவில் விற்பனை நடைபெறும் சமாச்சர்களை நிருவாகம் செய்வது சாதாரண காரியமல்ல; மேலும், வங்கித்தொழில் மிகவும் சிக்கலான, நுண்ணிய தொழிலாகும். ஆகவே அவற்றின் நிருவாகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றவர்கள் போ

அதிகமாகப் பங்குபெறத் தூண்டப்பட வேண்டும்.

மனநிறைவு கொண்ட பணியாளர்கள் அவசியம்

கூட்டுறவு இயக்கம் பலப்படுத்தப்பட வேண்டுமானால் பணியாளர்களும் முறை யாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பணியாளர்கள் வெறுப்பற்ற வேதனையற்ற வாழ்வினை வாழ்ந்தால்தான் வேலையிலும் வேகத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் ஈடுபடுவார்கள். வடபகுதியையும் கொழு

மும் அவசரமாகும். சில மாவட்டங்களில் ஒரு கிறிய தெருவினிலே இரண்டும், சில இடங்களிலே இரண்டுக்கு மேற்பட்ட சங்கங்களையும் காண முடிகின்றது. இப்படியாகப் பல சங்கங்கள் ஒரே கிராமத்தில் தோன்றுவதற்கு சாதி, சமய, மொழி வேறுபாடுகள்தான் காரணம். ஆனால் கூட்டுறவுக் கொள்கைகளின்படி சாதி, சமய, மொழி வேறுபாட்டுக்கே இடமில்லை.

[தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்]

கணிஷ்ட பிரிவில் இரண்டாவது பரிசு பெற்ற கட்டுரை

கிராமச் சந்தை

மக்களுக்குத் தேவையான பொதுத் தாபனங்களில் கிராமச் சந்தையும் ஒன்றாகும். மக்கள் தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக தங்கள் தங்கள் கிராமத்திலேயே ஒரு கிராமச் சந்தை இருப்பது முக்கியம் எனக் கருதுகின்றனர். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு கிராமச் சந்தை இல்லாவிட்டால் அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்குவதற்கு அயற் கிராமத்திற்கும் சில

விற்று அதன் இலாபத்தில் அரைப்பகுதி அப்பொருள்களைக் கொண்டு செல்லும் பிரயாணச் செலவாகச் செலவாகச் செலவழிகின்றது. இதனால் விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்வோர் அதிக இலாமடைய முடியாமலிருக்கின்றனர். ஆகவே ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும், கிராமச் சந்தை மிகமுக்கியமாக அமைகின்றது.

கிராமச் சந்தை அக்கிராமத்தின் நடுப்பகுதியில் அமை

அருணாவதி ஆறுமுகம்

வேலைகளில் மூன்று நாலு மைல் தொலைவுள்ள சந்தைகளுக்கும் செல்ல வேண்டி ஏற்படுகிறது. அப்படி அவர்கள் செய்வதால் அவர்களுடைய பணம் தேவையற்ற முறையில் செலவாவதோடு வீண்கால தாமதமும் ஏற்படுகின்றது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உற்பத்தி செய்யப்படும் விளைபொருள்களை அயற் கிராமங்களுக்குக் கொண்டு செல்வதென்றால் வாகனத்திலேயே செல்ல வேண்டி ஏற்படுகின்றது. விளைந்த பொருள்களை

தல் வேண்டும். ஏனென்றால், அக்கிராம மக்கள் எல்லோருக்கும் வசதியான முறையில் அது அமைந்திருந்தல் வேண்டும். சந்தை அமையும் இடம் மக்கள் சஞ்சாரமற்ற இடத்திலும், நல்ல காற்றோட்ட வசதிகள் உள்ள இடத்திலும், போக்குவரத்து வசதிகள் உள்ள இடத்திலும் அமைதல் வேண்டும். மழை வெய்யில் போன்றவற்றிலிருந்து மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் அதற்கேற்ற கட்டிட வசதிகள் ஒழுங்கு செய்தல் வேண்டும். அதுவுமின்றி மலசல கூடங்கள், தண்ணீர் வசதிகள், மின்சார விளக்குகள் என்பன அமைந்திருந்தல் வேண்டும்.

மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாகச் சந்தைக்கு வருவதைப் பார்க்க அழகாக இருக்கும். அவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வரும் பொழுது சந்தையில் உள்ள பொருள்களின் பேச்சே அவர்களின் பேச்சில் ஒலித்த வண்ணமிருக்கும் சந்தையின் நாலாபுறங்களிலும் ஒற்றை மாட்டு வண்டிகள், இரட்டை மாட்டு வண்டிகள், துவிச்சக்கர வண்டிகள், மோட்டார் வண்டிகள், முதலிய

(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

முன்னுவது பரிசு பெற்ற கவிதை

நாம் நயம் பெறுவோம்

வே. ஐயாத்துரை

கும்மி அடியுங்கள் கும்மி அடியுங்கள் கூட்டுற வைத்தினம் நாட்டிடவே! செம்மை யுடனெங்கள் தேசம் திகழ்ந்திடச் சீரோடு பாடி அடியுங்கடி

பாட்டுக்குச் சொற்களே கூட்டுற வாகீடும் பாடிப் பண்ணுமோர் கூட்டுறவே! கேட்டுக் கிடைத்திடும் நற்கருத் தின்படி நாட்டில் நடப்பது நற்பயனே!

நானுண்டு வாழுவே எனென்று நினைவுற்று நாளும் தனித்திடில் தாழ்வாமே! தேனுண்டு பண்ணிடும் ஈக்களை நோக்கியே சேர்ந்து செயல்புரிந் தோங்கிவோம்

நல்லன நல்கிடும் கூட்டுற வைநாடி நாட்டினில் நாமும் நயம்பெறுவோம் பல்வகை நற்பணிக் கெங்களின் பங்கையும் பற்றுடன் ஈந்தே பயன் பெறுவோம்

உற்பத்தி தன்னைப் பெருக்கிட லாந்தொழில் ஓங்கிட ஊக்கத்தை ஊட்டிடலாம் நற்புத்தி யாளராய் வாழ்ந்திட லாமென்றும் நாணய முற்றே நடந்திடலாம்

சங்கப் பொறுப்பினைக் காத்திடு வோமதன் சட்டதிட்டங்களைச் சார்ந்திடுவோம் அங்கத்த வர்களை ஊக்கிடு வோம் தினம் ஆக்கத்தை நோக்கிப் பணிபுரிவோம்

தேனீக்கள் கட்டிய கூட்டைச் சிதைத்திடும் சித்தமி லாதவர் செய்கையைப் போல் மாநோக்க முற்றிடு கூட்டுறவை நாமும் மாசு படுத்தாது காத்திடுவோம்.

வானத்தை முட்டிடு மாடிக ளும்வளம் வற்றாத தானியச் சாலைகளும் கானந் தருங்கலை மன்றங்க ளோடுநற் கல்வியுந் தந்திடும் கூட்டுறவே!

நாட்டை உயர்த்திடக் கூட்டுற வாய்மக்கள் நாளும் உழைத்திட வேண்டுமென்றே கூட்டமாய்க் கூடியே கும்மி அடியுங்கள் கோலக் கருவிழி மங்கையரே!

வலிகாமம் மேற்கு
ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாசம்
சங்காணை

சிக்கனமான செலவில்:

★ உணவு
★ உடை
★ வீட்டின் தேவைகள்
★ விவசாயக் கருவிகள்

பிறவனைத்தும் வேண்டியபோது வாங்கலாம்.
“சென்றிக்” சீனியர் யூனியர் பம்புகள்.
“அல்கன்” “ ”
“ஆல்ஸ்சிலி” “ ”
“வில்லோ” பம்புகள் “ ”
“சென்றிக்” எலக்ட்ரிக் மோட்டார் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்
வாங்க விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும்
தொலைபேசி: 525 மாணிப்பாய். சங்காணை.

கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு.

இலங்கையில் கூட்டுறவு.....

[6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

கூட்டுறவு நீதி மன்றங்கள்

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஏற்படுகின்ற சகராறுகளையும் பிரச்சினைகளையும் நீதிமன்றத்துக்குக் கொண்டு செல்வதால் வீண்பணச் செலவும், நேரச்செலவும் ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால் மத்திய சபை நியமித்து விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு கூட்டுறவுச் சட்டத்தில் வழி செயல்பட்டு இருந்தும் எத்தனையோ தகராறுகள் இன்னும் தீர்க்கப்படாமலே இருக்கின்றன. ஆகவே தீர்ப்புக்களைத் திறமையாகவும் காலக்கிரமத்திலும் தீர்ப்பு தற்கு இதற்கென பிரத்தியேகமாகத் தொழில் நீதிமன்றங்களைப் போன்று கூட்டுறவு நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இப்படியான தனியான நீதிமன்றங்களை அமைக்கப்பட்டால் பெரும்பான்மையானவர்களிடமிருந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வரவேண்டிய பணங்கள் இலகுவாக அறவிடப்படலாம்.

எத்தகைய அமைப்புடைய....

[7-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி]

கொண்டு அவற்றைப் பதக்கி வைக்கவோ அல்லது அப்பொருள்களின் விலையை கூட்டி விற்பனையோ மாட்டாது, கைகீறும் உள் உள் பொருள்கள் திரும்பி நிறையமான விலைக்கு எல்லோருக்கும் அதைப் பகிர்ந்து கொடுக்கும். இப்பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் விற்பனையும் எந்தப் பொருளும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடமிருந்து விலையை விட சிறிதளவிலும் குறைந்தே விற்கும். நிறை, அளவு, தரம் முதலான எல்லா அம்சங்களிலும் இப்பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அதிக கவனம் செலுத்தி நல்ல சரக்குகளையே வாங்கி நியாயமான விலையில் எல்லோருக்கும் விற்பனையாகச் செய்து வருகின்றது. அங்கத்தினர் செலுத்தியுள்ள பங்குத் தொகைக்கு 6 விதத் திறகு அதிகப்படாமல் இலாபச் சம்பவு கொடுக்கவும், ஊழியர்கள் (வேலனங்கள்) சங்கத்தை நடாத்துவதற்கு ஏற்படும் செலவு, வியாபாரத்திற்கு கெடப்பெறப்பட்ட கடனுக்கு வட்டி செலுத்துவது ஆகியவைகளுக்கு சேவைப்படும் தொகையை இலாபமாகப் பெற்றால் போதும் என்பவையே ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் நோக்கமாகும்.

கூட்டுறவு இயக்கம் நாடெங்கிலும் அபிவிருத்தி அடைந்து வருவதற்குப் பின் வருவன அடிப்படைக் காரணங்கள் என இருந்து வருவன அவைப்படைக் காரணங்கள் என இருந்து வருகின்றன:- (1) ஐனன்களின்மீது இயங்குதல் (2) திறந்த அங்கத்துவம் (3) மாறாத வட்டி வீதம் (4) கொள்வனவுப் பங்கு இலாபம் (5) உரோக்க கலப்பினவு (6) சுத்தமான கலப்பற்ற பண்ட விற்பனவு (7) கூட்டுறவுக் கொள்கை விளக்கம் (சாதனைமூலமும் போதனை மூலமும்) (8) கட்சிச்சார்பற்ற நிலை.

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் யாரும் சமத்துவமானவர்களே, ஏழை, பணக்காரர்கள் என்ற வேற்றுமை கிடையாது. இதனால் ஏழை மக்கள் தங்களைப் பணக்காரர்களிடமிருந்து விலகிப் பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

படலாம்பு கூட்டுறவு நீதிமன்றங்களே கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மேல் சட்டப்படிக்கின்ற ஊழல்களையும் குற்றங்களையும் உடனுக்குடன் விசாரணை செய்யலாம். **சமாசங்கங்களின் தீர்மானம்** **கிளைகளாக இயங்கல்**

பொதுவாக இலாபகரமாக இயங்காத சங்கங்கள் இணைவது நல்லதென தொடக்கத்தில் ஆரம்பப்பட்டது. ஆனால், இவை கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள சங்கங்களுக்குத்தான் சாலவும் பொருந்தும். நகரப்புறங்களிலுள்ள இலாபகரமற்ற பாவனையாளர் சங்கங்கள் இணைவதிலும் பார்க்க அவைகளை அச்சங்கங்கள் சேர்ந்துள்ள இரண்டாம் படிச் சங்கங்களே பொறுப்பேற்று அவைகளின் கிளைகளாக இயங்கச் செய்வது மேலும் சிறப்புடையதாகும். பொதுவாக நகரப் பகுதிகளிலுள்ள இலாபகரமான, இலாபகரமற்ற சங்கங்கள் அனைத்தையுமே சமாசங்கங்களின் கிளைகளாக நடாத்துவது பொரு

ளாதார ரீதியில் புத்தியுடைய செயலாகும். தற்போதும் நடைமுறையில் இயங்க முடியாமல் குலைந்து போகும் நிலையிலிருந்து சங்கங்களை சமாசங்ககளே பொறுப்பேற்று நடத்துகின்றன. ஆனால் அச்சங்கங்களின் அங்கத்தவர்கள் தங்கள் உரிமையையும் இழந்து விடுகின்றனர். சமாசங்கங்களுக்குத் தங்கள் பிரதிநிதியை அனுப்புகின்ற உரிமையையும் இழக்கின்றனர். ஆகவே இந்தக் குறைபாட்டினைப் போக்கப் பாவனையாளர் சங்கங்கள் அனைத்தமே சமாசங்கங்களின் கிளைகளாக இயங்கலாம். பொருள்களை விற்பனை செய்கின்ற பொறுப்பும், பணியாளர்களை அமர்த்துகின்ற பொறுப்பும், மேற்பார்வை செய்கின்ற பொறுப்பும், இலாப நடப்ப்பொறுப்பும் சமாசங்கங்களையே சார்ந்திருத்தல் வேண்டும். ஆனால் அக்கிளையின் அங்கத்தவர்கள் தங்களுக்குள் ஓர் ஆலோசனைச் சபையைத் தெரிவு செய்யலாம். இச்சபை ஆலோசனை மட்டும் சமாசத்திற்கு கூறலாமே தவிர வேறு எந்த அதிகாரத்தையும் உடையதாய் இருக்கக் கூடாது. மேலும் அங்கத்தவர்களை சமாசத்திற்கான தங்கள் பிரதிநிதியையும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தெரிவு செய்து அனுப்பலாம்.

அரசாங்கத்தின் தலையீடு

அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களையும் பலகோடி ரூபாய்களையும் பெறுமதியான பொருள்களையும் சங்கங்கள் மூலமாக விற்பனையாகும் விற்பனையும் செய்கின்றபடியால் அரசாங்கத்திற்கு அவைகளைப் பரிசோதிக்கின்ற பொறுப்பு உள்ளது. உண்மையான கூட்டுறவு இயக்கமென்றால் அது அரசாங்கத்தின் கையீடு இல்லாத மக்கள் இயக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பது உண்மை. ஆனால் இப்போது இலங்கையில் தனித்து சத்திரமாக; மக்கள் இயக்கமாக இயங்கக்கூடிய பக்குவ நிலையை இன்னும் கூட்டுறவு இயக்கம் அடையவில்லை. இப்போதுகூட வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச்சபையின் தொழிற்பரப்பிற்கு உட்பட்ட சங்கங்களைத் தவிர நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் உள்ள குறும்பான்மைச் சங்கங்களில் கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தின் பரிசோதகர்கள் கணக்குகளைத் தாங்களே முறையாக எழுதிய பின்னர் தான் அவற்றைப் பரிசோதனை செய்கின்றனர். இது பரிசோதனை முறைக்கே தவறான செயலாகும். ஆனால் என்ன செய்வது? கணக்குகளை முறையாக எழுதி வைக்கக்கூடிய நிலைக்குக் கூட பெரும்பான்மையான சங்கங்கள் பக்குவமடையவில்லை; ஆகவே பணியாளர்கள் அனைவரும் முறையாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். கூட்டுறவுத்திணைக்களங்களுக்கு மாற்றப்படுவது தடுக்கப்படல் வேண்டும்; அப்படி தடுக்கப்பட்டால்தான் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அதிக காலம் அனுபவம் பெற்ற அதிகாரிகள் தங்கள் அனுபவத்தினைத் தொடர்ந்தும் பயன்படுத்தலாம், புதிதாக வருபவர்கள் இயக்கத்திலுள்ள முறைகளையும் சிக்கல்களையும் அறியவே நீண்டகாலம் எடுக்கும்.

கூட்டுறவுக் கல்வியின் அவசியம்

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் உள்ள குறைகளைச் சட்ட

கிராமச் சந்தை.....

[6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

வற்றைக் கானலாம். சுமார்பத்துப் பதினொரு மணியளவில் சனக் கூட்டம் அங்கு அதிகரிக்கும் பொழுது சனங்கள் ஒரு வரை யொருவர் மோதும் அளவுக்கு நெருக்கம் அதிகரிக்கின்றது.

சந்தையில் வாங்குவோரும் விற்போரும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கையில் பொருளை வாங்குவோருக்கும் விற்போருக்கும் இடையில் தரகர்மார்களும் அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அங்கு மரக்கறி விற்கும் பகுதியிலும் மீன்கடைகளிலும், அதிகமான கூட்டம் காணப்படுகின்றது. அனேகமாக சந்தைகள் வெள்ளிக்கிழமை, புதன் கிழமை, சனிக்கிழமை ஆகிய நாட்களில் ஒரு வாரத்தில் கூடுகின்றது. ஆனால் கிராமச் சந்தை மக்களுடைய அன்றைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் கூடுகின்றது. கிராமச் சந்தையில் விற்பனை செய்வோரிடத்தில் பொருளுக்கு ஏற்ற வண்ணம் வாடகை வசூலிக்கப்படுகின்றது.

கிராமச் சந்தையை ஒரு சந்திப்பு நிலையம் என்று கூறலாம். ஏனென்றால், அங்கு பல மக்களும் வருகின்றார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் ஒரு வரை யொருவர் ஒரே நேரத்தில் சந்திக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றது. அவர்களுக்கிடையில் பல பிரச்சினைகள் இருக்கலாம். அப்பிரச்சினைகள் பற்றி அவர்கள் ஆராய்வார்கள். காலை 11 மணியிலிருந்து மாலை 2 மணி வரை

யும் அதிகமான சனக் கூட்டம் சந்தையிலே காணப்படும். பின்பு படிப்படியாக சனங்கள் கலைந்து கொண்டிருப்பார்கள். காலை தொடக்கம் மாலை வரை விற்பனையில் ஆழ்ந்து கொண்டிருந்த வியாபாரிகள் வீடு செல்லும் நோக்கத்தோடு ஆழத்தமரக தங்கள் வண்டிகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஒவ்வொரு வியாபாரிகளும் அன்று விற்பனை செய்த பொருள்களின் பணத்தை எண்ணிக் கொண்டு விற்பார்கள். சிலர் இன்று அதிகமான பொருள்கள் விற்கவில்லையே கொண்டு வந்த பொருள்களின் முதல் கூட வரவில்லையே இன்று யாருடைய கண்ணில் விழித்தேன் என்று கூறிக் கொண்டிருப்பார்கள். சிலர் கொண்டு வந்த பொருள்களை எல்லாம் விற்ப விட்டேன். இதே போன்று எப்பொழுதும் விற்பனை செய்ய வேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்திப்பார்கள். பொழுது மறைந்து விட்டது, விட்டுக்குச் செல்வதற்கு நேரமாகிறது, என எண்ணிக் கொண்டு எஞ்சிய பொருள்

களையும் எடுத்துக் கொண்டு நடந்தும், சிலர் மோட்டார் வாகனங்களிலும் வீடு செல்வார்கள். சுமார் ஏழரை எட்டு, மணியளவில் அங்கிருந்து எல்லோரும் சென்றபின் கிராமச் சந்தைக் கட்டிடங்கள், மின்சார விளக்குகளின் ஒளியுடன் மனித நடமாட்டமெல்லாது வெறுமையாகக் காட்சியளிக்கும்.

மூலமும், ஏனைய திருத்தங்கள் மூலமும், தற்காலிகமாக ஓரளவுதான் திருத்தலாமே தவிர பூரணமாகப் பலப்படுத்தவதற்கு மக்களின் மனப்பான்மை மாறவேண்டும். மக்கள் நேர்மைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து ஒவ்வொருவருக்கும் சேவை மனப்பான்மையுடன் வாழவேண்டும் என்ற மனப்பான்மையைக் கொள்ள வேண்டும். இப்போதும் பொது மக்களில் சிலர் கூட்டுறவு இயக்கம் எத்தகையது அதுண்டைய கொள்கைகள் எவ்வளவு புனிதமானது என்ற உண்மையினையும் தத்தவத்தையும் ஆராய முற்படாமல் அதனை என்ன செய்து திருத்தலாம் என்பதனை எண்ணாமல் குறைகள் கூறியும் குற்றங்கள் சாட்டியும் வாழ்கின்றனர். ஆகவே மக்களுக்கு கூட்டுறவுச் சிறப்பினையும் கொள்கைகளையும், கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முறைகளையும், மற்ற நாடுகளில் எவ்வாறு கடைப்பிடித்து முன்னேறுகின்றனர் என்பதெல்லாம் முறையாக எடுத்துரைத்து உணரவைக்கக் கூட்டுறவுக் கல்வி அவசியம்.

காரணமின்றி நிருவாக உறுப்பினர் விலக்கப்படுவது கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும்

மேலும் சில சங்கங்களிலும் வங்கிகளிலுமுள்ள தலைவர்கள், உபதலைவர்கள் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்கள், 'ஏன்? எதற்கு? எப்படி?' என கேள்விகள் கேட்கின்ற நேர்மையுள்ள நிருவாக சபை உறுப்பினர்கள் சபையில் இடம் பெறுவதை விரும்புவதில்லை. இதன் விளைவால் சில சமயங்களில் இப்படிச் சில கேட்கின்றவர்களை வேண்டுமென்றே அதிக வாக்குகளைச் சேர்த்து நிருவாகசபை அங்கத்துவத்

திவின்று பொதுக்கூட்ட அனுமதியுடன் காரணமின்றி விலக்கிவிடுகின்றனர். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நேர்மையுள்ள நிருவாகத்தர்களை காரணமின்றி விலக்கப்படுவது சட்ட மூலம் தடை செய்யப்படவேண்டும். தகுந்த காரணமின்றி எவரும் விலக்கப்படாது பதவிக்காலம்வரை தொடர வழி வகுக்கப்படவேண்டும்.

பெண்களின் பங்கு

இங்கிலாந்து, கனடா, போன்ற நாடுகளில் உள்ள கூட்டுறவு அமைப்புக்களில் பெண்களும் அதிக அளவில் பங்கு கொள்கின்றனர். ஆனால் இங்கே பெண்களுக்குக் காரண அமைக்கப்பட்ட பெண்கள் முன்னேற்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் மட்டுந்தான் பெண்கள் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றனர். நெருக்கட வேகத்தில் ஏறுகின்ற விலைகளும், கலப்படமும் வீடுகளை நிருவகிக்கின்ற பெண்களின் வரவு செலவுத் திட்டங்களைப் பாதிக்கின்றன. பாவனையாளர் பொருள்களைப் பொறுத்த மட்டில் பெண்களே அதிக தொட்டில் உள்ளதாலும் மேற்கத்திய நாடுகளிலும், யப்பான் போன்ற நாடுகளிலும் உள்ளதுபோல் இங்கும் பாவனையாளர் சங்கங்களையும், சமாசங்கங்களையும் நிருவகிக்க பெண்களை முன்வரவேண்டும். இலங்கையில் பெரும், பெரும் பதவிகளுக்குப் பெண்கள் இப்போது தெரிவு செய்யப்பட்டு, அவர்கள் திறம்பட நிருவாகம் செய்வதை அனுபவத்தில் காண்கிறோம். ஆகவே கூட்டுறவுப் பொறுப்புக்களை அவர்கள் திறம்படவும், நேர்மையாகவும் நிறைவேற்றுவார்கள் என்பதில் எந்தவித ஐயமும் இல்லை. ஆகவே பெண்களும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் முறையாக வற்புறுத்துவது அவசியமே.

(முற்றும்)

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது